

Redders van het voetbal

Wouter Vandenhaute, voorzitter van RSC Anderlecht, gaat de Pro League leiden. En daar is veel werk.

© PHOTO NEWS

Het stond er een beetje raar, in de berichten eerder deze week over de ontwikkelingen bij de Pro League: Bruno Venanzi en Michel Louwagie zetten een stap terug omdat ze genoemd worden in het ontwerp van vordering in Operatie Zero. In een volgende zin stond dan weer: Wouter Vandenhaute en Vincent Mannaert gaan de Pro League leiden.

Bij nader inzien is de stap terug van Venanzi en Louwagie een detail. Ze zijn niet langer de vertegenwoordigers van de Pro League in het bestuur van de KBVB, de grote administratieve entiteit boven het voetbal. In de Pro League, de belangenvereniging van de profclubs, blijven ze gewoon zitten.

Bovendien moet nog blijken wat van Operatie Zero uiteindelijk overblijft als de verdediging haar zegje heeft gedaan. Een groot deel van het dossier is gebaseerd op vermoedens van gesjoemel. Het mag vreemd klinken, maar zelfs in het immorele/amorele voetbal is niet alles fout wat op het eerste gezicht fout lijkt, of waar te veel geld mee gemoeid is.

Terug naar de essentie: Vandenhaute en Mannaert gaan alle problemen van de Pro League oplossen. Wouter en Vincent worden de witte redders van het voetbal. Misschien is wit iets te veel eer. Beide heren hebben een rist veroordelingen voor dronken rijden op hun kerfstok, maar zijn inmiddels zo opgestoten in de vaart der volkeren dat ze zich bij rijverbod een chauffeur kunnen permitteren. Wie weet gaan ze wel taxidelen.

Neen, samen zeven veroordelingen voor dronken rijden het stuur kruipen (en betrappt zijn, wat dus met die andere keren?) behoort niet tot de privésfeer. Net zoals Ilombe Mboyo's losse handjes. Het voetbal heeft een voorbeeldfunctie als 'positieve verbindende kracht in de maatschappij' (niet mijn woorden). Recidives van dronken rijden en slagen en verwondingen horen minstens even streng te worden aangepakt als vermeende of niet bewezen financiële malversaties. Mannaert, die terloops nog eens voor een paar miljoen van witwas wordt verdacht in de Veljkovic-boekhouding, was zo slim om al heel snel de voorgrond aan Vandenhaute te laten.

De deus ex machina in Vandenhaute kon zijn geluk niet op. Eindelijk heeft hij iets te doen. Wie denkt dat hij als voorzitter van Anderlecht meer zou zijn dan een protocollair figuur dwaalt. Marc Coucke mag het dan inmiddels hebben verteed dat hij niet langer president wordt genoemd, er

zijn grenzen aan zijn egorealisme. Hij heeft geen 120 miljoen euro of meer in de club gepompt om de beslissingsmacht uit handen te geven. Via zijn afgevaardigd Alychlo-vertrouweling Ben Jansen heeft hij zijn greep op de club nog verstevigd.

Zo, en wat gaat Vandenhaute nu allemaal oplossen?

1. Onderhandelen met de politiek over de (para)fiscale voordelen
 2. Het vertrouwen in het voetbal en het maatschappelijk draagvlak herstellen
 3. De veiligheid in de stadions verbeteren
 4. Racisme bestrijden
 5. Een CEO zoeken voor de Pro League
- Oh ja, en 6. En passant een geschikt competitieformat vinden. En dat in vijf maanden.

In alle lovende verhalen deze week wordt Vandenhautes trackrecord in het wielrennen aangehaald om aan te geven dat het hem in het voetbal ook kan lukken. Over welk trackrecord hebben ze het? Hij had in 2008 een mooi plan (Cycling 2020) dat het niet heeft gehaald. Daarop heeft hij het wielervoorjaar in Vlaanderen hervormd, dat klopt, maar zijn grootste en enige tastbare verwezenlijking is een circustare in de finale van de Ronde van Vlaanderen, een door anderen geopperde en voor de hand liggende ingreep.

Die hervormingen hebben alvast niet geleid tot een nieuw soort wielrennen en ondanks een nooit eerder boomende interesse is de sport er niet wezenlijk op vooruitgegaan: niet inzake grote sponsors, niet inzake budgetten, niet inzake salarissen, wel integendeel. Laten we wel wezen, dat is niet de schuld van

Flanders Classics, maar ook veldrijden is erop achteruitgegaan en daar is Flanders Classics wel de dominante speler: minder volk, minder interesse, lagere kijkcijfers, minder geld, minder topers aan de start.

Het grootste probleem van Vandenhaute is zijn geloofwaardigheid. Hij is bij lange niet die boven alle voetbalcontroverses verheven figuur. Tot voor enkele maanden was hij nog makelaar bij Let's Play. Zijn eerste grote slag was de overgang van Vadis Odjidja van Olympiakos naar KAA Gent. Volgens insiders is hij de duurste makelaar ooit die voor een inkomende transfer langs de Gentse kassa passeerde. Vervolgens zette hij druk op commentatoren om Odjidja in de nationale ploeg te praten en geen jaar later probeerde hij hem al bij Anderlecht te stallen. De pas aangestelde Vincent Kompany stak daar een stokje voor. Dat was balen. En nu is Vandenhaute voorzitter van Kompany, of hoe het in het leven toch verdorven raar kan lopen.

Het grootste probleem van Vandenhaute is zijn geloofwaardigheid als boven alle controverses verheven figuur